

Súd: Okresný súd Kežmarok  
Spisová značka: 10Csp/11/2017  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8417200230  
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 09. 2017  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Tomáš Saraka  
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2017:8417200230.5

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok sudcom Mgr. Tomášom Sarakom v spore žalobcu: Intrum Justitia Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154, právne zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Mýtna 48, Bratislava, proti žalovanej: F. o zaplatenie 1.562,50 eur s príslušenstvom, takto

### rozhodol:

I. Konanie v časti o zaplatenie sumy 273,42 eur a úroku z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 273,42 eur od 20. 2. 2014 do zaplatenia z a s t a v u j e .

II. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 1.289,08 eur a úrok z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 1.289,08 eur od 1. 2. 2016 do zaplatenia v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

III. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

IV. Žalobca m á n á r o k na náhradu trov konania v rozsahu 44,14 %.

V. Žalobcovi sa v r a c i a súdny poplatok za žalobu vo výške 9,80 eur, a to prostredníctvom Slovenskej pošty, a.s. - prevádzkovateľ systému, IČO: 36 631 124, so sídlom Partizánska cesta 9, 975 99 Banská Bystrica.

### o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručanou tunajšiemu súdu dňa 16. 1. 2017 sa pôvodný žalobca, obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., so sídlom Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130 domáhal, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť mu sumu 1.562,50 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,25 % ročne od 20. 2. 2014 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania. Žalobu odôvodňoval tým, že so žalovanou uzatvoril dňa 26. 11. 2012 zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalovanej celkovú sumu pôžičky 2.027,50 eur na kúpu spotrebného tovaru uvedeného v zmluve s tým, že pôžičku mala splácať v pravidelných 50 mesačných splátkach v sume 40,55 eur. Tvrdil, že do dňa podania žaloby žalovaná na vrátenie pôžičky zaplatila iba sumu 346,92 eur a keďže porušila svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku jednotlivými splátkami riadne a včas, dňa 24. 1. 2014 ju pôvodný žalobca vyzval listom - výzvou pred vyhlásením splatnosti úveru k úhrade dlžných splátok a upozornil ju na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru a keďže k úhrade dlžných splátok nedošlo, dňa 19. 2. 2014 pôvodný žalobca úver zosplatnil. V žalobe tvrdil, že žalovaná dlžné splátky neuhradila a jej dlh ku dňu podania žaloby predstavuje 1.562,50 eur.

2. Ako dôkazy na preukázanie svojich tvrdení žalobca v žalobe označil Zmluvu o pôžičke a Všeobecné obchodné podmienky, prehľad splátok a úhrad a výzvu pred vyhlásením splatnosti úveru.

3. Žalovaná sa k žalobe, ktorá jej spolu s prílohami a výzvou vyjadriť sa k nej bola do vlastných rúk doručená dňa 15. 6. 2017, písomne nevyjadrila.

4. Uznesením zo dňa 10. 7. 2017 č.k. 10Csp/11/2017-26 súd vyhovel návrhu žalobcu na zmenu strany sporu na strane žalobcu z dôvodu postúpenia pohľadávky, ktorá je predmetom sporu z pôvodného žalobcu na obchodnú spoločnosť Intrum Justitia Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtina 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154 a pripustil aby vstúpila do konania na miesto žalobcu. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 14. 7. 2017 a súd tak ako so žalobcom ďalej konal s obchodnou spoločnosťou Intrum Justitia Slovakia, s.r.o. (ďalej len „žalobca“).

5. Písomným podaním zo dňa 26. 9. 2017 žalobca súdu oznámil, že v časti o zaplatenie sumy 273,42 eur ako aj príslušenstva z tejto sumy berie svoju žalobu späť s tým, že voči žalovanej si uplatňuje už len nárok na vrátenie rozdielu medzi poskytnutou sumou úveru 1.410,73 eur a doterajším plnením na úver v celkovej výške 121,65 eur, t.j. len nárok na zaplatenie sumy 1.289,08 eur s príslušenstvom. Žalobca žiadal, aby súd rozsudkom žalovanej uložil povinnosť zaplatiť mu sumu 1.289,08 eur, úrok z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 1.289,08 eur od 20. 2. 2014 do zaplatenia a nahradiť trovy konania.

6. Postup súdu nasledujúci v prípade, ak žalobca svoju žalobu vezme v priebehu konania sčasti späť upravuje § 145 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

7. Podľa § 145 ods. 2 CSP ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

8. Podľa § 146 ods. 1 CSP súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

9. Vzhľadom k tomu, že žalobca svoju žalobu vzal sčasti späť skôr, než sa začalo pojednávanie, postupujúc podľa § 145 ods. 2 a § 146 ods. 1 CSP súd v prvom výroku rozsudku konanie v rozsahu späťvzatia žaloby žalobcom bez ďalšieho zastavil.

10. Predmetom posúdenia tak po čiastočnom späťvzati žaloby žalobcom ostal nárok žalobcu na zaplatenie sumy 1.289,08 eur, úroku z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 1.289,08 eur od 20. 2. 2014 do zaplatenia a na náhradu trov konania.

11. Na prejednanie sporu súd nariadil pojednávanie na deň 27. 9. 2017, na ktoré sa žalobca, jeho právny zástupca ani žalovaná napriek riadnemu a včasnému predvolaniu nedostavili. Právny zástupca žalobcu ospravedlnil svoju a žalobcovu neúčast' na pojednávaní z dôvodu pracovnej zaneprázdnenosti s tým, že na žalobe po jej čiastočnom späťvzati trvá a súhlasí, aby súd vec prejednal a rozhodol v ich neprítomnosti. Žalovaná, ktorá predvolanie na pojednávanie prevzala dňa 16. 9. 2017 neúčast' na pojednávaní neospravedlnila, o jeho odročenie nežiadala. V súlade s ust. § 180 CSP preto súd rozhodol, že pojednávanie vykoná v neprítomnosti žalobcu, jeho právneho zástupcu a žalovanej, nakoľko nebol daný návrh ani dôvody odročenia pojednávania v zmysle § 183 a § 184 CSP.

12. Súd sa oboznámil s obsahom žaloby a písomného vyjadrenia žalobcu zo dňa 26. 9. 2017, vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom všetkých listinných dôkazov predložených žalobcom, keďže vykonanie žiadneho z nich nebolo žalovanou namietané ani súdom vyhodnotené ako nedôvodné či neúčelné a zistil tento skutkový stav:

13. Z obsahu zmluvy číslo XXXXXXXX zo dňa 26. 11. 2012 súd zistil, že obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. a žalovaná uzavreli písomnú zmluvu označenú ako zmluva o pôžičke - internetová, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru žalovanej vo výške 1.410,73 eur za účelom úhrady časti kúpnej ceny žalovanou kupovaného tovaru - stavebného materiálu a zariadenia bytu, keď kúpna cena tovaru bola 1.636,- eur, žalovanou uhradená akontácia bola vo výške 225,27 eur a na úhradu zvyšku kúpnej ceny vo výške 1.410,73 eur jej bol poskytnutý úver. Žalovaná mala tento úver podľa zmluvy splatiť 50 mesačnými splátkami vo výške 40,55 eur, pričom v zmluve je uvedené, že celková suma „pôžičky“ je 2.027,50 eur, celkové náklady spotrebiteľa že sú 616,77 eur a pri údaji o termíne konečnej splatnosti je uvedené 5/2017. Súčet žalovanej poskytnutej sumy 1.410,73 eur a celkových nákladov spotrebiteľa

616,77 eur zodpovedá sume uvedenej ako celková suma pôžičky, t.j. sume 2.027,50 eur. V zmluve je uvedené dojednanie o akcii „100 dní neplatíte“. Ročná úroková sadzba uvedená v zmluve bola 16,71 % s tým, že RPMN je 16,71 % a priemerná hodnota RPMN 46,35 %. Ako spôsob úhrady splátok je v zmluve uvedená poštová poukážka.

14. Z prehľadu splátok a úhrad k úverovej zmluve číslo XXXXXXXXX predloženého žalobcom súd zistil, že sú tam zaznamenané dátumy a výška úhrad splátok úveru žalovanou z ktorých vyplýva, že žalovaná okrem akontácie vo výške 225,27 eur uhradila len tri splátky po 40,55 eur dňa 19. 3. 2013, dňa 20. 5. 2013 a dňa 28. 5. 2013. Z uvedeného prehľadu tiež vyplýva, že žalovanej boli vyúčtované k zaplateniu tiež „pokuty“ vo výške spolu 242,35 eur ktoré nie sú žalované. Podľa záverečného sumára v tomto prehľade mala žalovaná v splátkach žalobcovi zaplatiť sumu spolu 1.909,42 eur, čo po odpočítaní ňou uskutočnených úhrad vo výške 121,65 eur a akontácie vo výške 225,27 eur činí sumu vo výške 1.562,50 eur, teda pôvodne žalovanú sumu. Listom označeným ako „Výzva pred vyhlásením splatnosti úveru“ zo dňa 24. 1. 2014 pôvodný žalobca žalovanej oznámil, že na zmluve číslo 20327795 eviduje nedoplatok na splátkach v celkovej výške 352,82 eur ktorý žiada obratom uhradiť s tým, že ak nedôjde k úhrade splátok, úver zosplatní.

15. Pokiaľ ide o právne posúdenie žalobou uplatneného nároku, bolo potrebné vychádzať z toho, že obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. ktorá bola pôvodným veriteľom v úverovom vzťahu so žalovanou je obchodnou spoločnosťou, ktorej jedným z predmetov podnikania (činnosti) zapísaným v obchodnom registri je poskytovanie úverov z vlastných peňažných zdrojov nebankovým spôsobom. Žalovanej úver nebol poskytovaný na účel výkonu podnikania či povolania, poskytnutý jej bol na kúpu spotrebného tovaru. Zo zmluvy, z jej koncepcie i použitej terminológie typickej pre spotrebiteľské úvery je zrejmé, že sa jednalo o spotrebiteľský úver, preto súd pri právnom posúdení uvedenej zmluvy a z nej uplatnených nárokov vychádzal z ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy ako aj zo všeobecnej úpravy spotrebiteľských zmlúv v Občianskom zákonníku (§ 52 a nasl.). Keďže žalobca tvrdil, že uplatňovanú pohľadávku nadobudol od pôvodného veriteľa - Consumer Finance Holding, a.s. postúpením, bolo potrebné aplikovať tiež ustanovenia Občianskeho zákonníka o postúpení pohľadávky.

16. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „ZoSÚ“) v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (26. 11. 2012) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

17. Podľa § 1 ods. 8 ZoSÚ ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov (napr. zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa).

18. Podľa § 9 ods. 1 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

19. Podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20111201>> a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20111201>>,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20111201>>, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20111201>>,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20111201>> za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

20. Podľa § 11 ods. 1 zákona ZoSÚ v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20111201>> a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20111201>>, r) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20111201>> a y) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20111201>> a § 10 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20111201>>,

b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

21. Podľa § 15 ods. 1 ZoSÚ zmluva o viazanom spotrebiteľskom úvere je zmluva o spotrebiteľskom úvere, v ktorej sa dojednáva spotrebiteľský úver výhradne na financovanie zmluvy o kúpe konkrétneho tovaru alebo poskytnutí konkrétnej služby, pričom tieto dve zmluvy tvoria obchodný celok.

22. Podľa § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

23. Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

24. Podľa § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

25. Podľa § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení /§ 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka/.

26. Zmluva posudzovaná v súdnej veci, uzavretá právnym predchodcom žalobcu so žalovanou je ako už bolo uvedené spotrebiteľskou zmluvou. Spotrebiteľské zmluvy sú typické tým, že ich o určitom rovnakom predmete plnenia štandardne a opakovane uzatvárajú dodávatelia s veľkým počtom zákazníkov (spotrebiteľia) s tým, že dodávateľ ako navrhovateľ zmluvy vopred v návrhu stanovuje obsah týchto zmlúv a stanovuje aj podmienky ich realizácie. Návrh zmluvy býva často pripravený na predtlačení tlačivách, spotrebiteľ nemá možnosť žiadnym spôsobom zmeniť ich obsah, nemôže vyjednávať, jedinou jeho alternatívou je prijatie, respektíve odmietnutie návrhu zmluvy ako celku. Pre spotrebiteľskú zmluvu je teda charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, pričom nemá reálne možnosť tieto zmluvné podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok spotrebiteľských zmlúv a výslovne stanovuje, že také ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné (§ 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka). Vychádza sa totiž z toho, že predovšetkým spotrebiteľ uzatvára zmluvu s dodávateľom v dobrej viere, že dodávateľ vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že medzi dodávateľom a spotrebiteľom je nerovný vzťah z hľadiska skúseností a vedomostí, pričom dodávateľ je v porovnaní so spotrebiteľom vo výhode.

27. Na základe výsledkov vykonaného dokazovania mal súd v prejednávanej veci za preukázané, že právny predchodca žalobcu, obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. poskytla žalovanej viazaný spotrebiteľský úver vo výške 1.410,73 eur, pričom žalovaná na úhradu nárokov z tejto zmluvy okrem akontácie zaplatila len sumu 121,65 eur, čo táto nespochybnila. Žalobca tvrdí, že neuspokojené tak ostali nároky špecifikované v žalobe po jej čiastočnom späťvzťatí. Súd preskúmal, či uplatnenie týchto nárokov čo do základu a výšky má oporu v zákone o spotrebiteľských úveroch, ako aj opodstatnenosť týchto uplatnených nárokov z hľadiska ich súladu s ustanoveniami o ochrane spotrebiteľa a dospel k záveru, že žaloba je v časti dôvodná, v časti nedôvodná. I keď žalobca po čiastočnom späťvzťatí žaloby

žiadal od žalovanej už len rozdiel medzi sumou jej reálne poskytnutou a sumou ňou doposiaľ vrátenou, súd sa napriek tomu musel zaoberať aj tým, či predmetná úverová zmluva spĺňala všetky zákonom predpísané náležitosti, keďže malo to vplyv na splatnosť záväzku žalovanej a tým pádom aj na posúdenie nároku žalobcu na úroky z omeškania. V danom prípade súd je toho názoru, že spotrebiteľský úver, ktorý bol žalovanej poskytnutý je z dôvodov rozvedených v ďalšej časti tohto odôvodnenia bezúročný a bez poplatkov, preto veriteľovi z neho vznikol iba nárok na vrátenie úverovej istiny rovnajúcej sa výške sumy reálne poskytnutej v prospech žalovanej, t.j. 1.410,73 eur čo má vplyv na splatnosť jej záväzku a začiatok omeškania od ktorého žalobca môže žiadať úroky z omeškania. Keďže zo sumy 1.410,73 eur žalovaná doposiaľ uhradila tromi splátkami len časť vo výške spolu 121,65 eur, za dôvodnú súd žalobu uznal v rozsahu zaplatenia rozdielu poskytnutej a uhradenej sumy, t.j. v časti zaplatenia istiny 1.289,08 eur a úroku z omeškania z tejto nevrátenej úverovej istiny. Na rozdiel od žalobcu je však súd vzhľadom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru toho názoru, že do omeškania so zaplatením úverovej istiny sa žalovaná nedostala dňa 20. 2. 2014 od ktorého žalobca požadoval úroky z omeškania, ale až odo dňa 1. 2. 2016.

28. Z ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (26. 11. 2012), ktoré súd citoval vyššie vyplýva, že každá zmluva o spotrebiteľskom úvere musí okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka povinne obsahovať aj osobitné náležitosti podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ. Zákon absenciu niektorých náležitostí vymedzených v citovanom zákonnom ustanovení síce nespája s následkom neplatnosti právneho úkonu (úverovej zmluvy), poskytuje však spotrebiteľovi ochranu v takej forme, že úver pri ktorého dojednaní neboli tieto náležitosti splnené je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Medzi takéto náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere patrí v zmysle už citovaného § 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ uvedenie termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, rovnako musí obsahovať v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ aj uvedenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia a v zmysle § 9 ods. 2 písm. y) ZoSÚ aj uvedenie priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20111201>> za príslušný kalendárny štvrtrok.

29. Vychádzajúc z obsahu žalobcom predloženej úverovej zmluvy súd konštatuje, že uvedená zmluva o spotrebiteľskom úvere tieto náležitosti neobsahuje. Po preskúmaní obsahových náležitostí zmluvy súd zistil, že zmluva neobsahuje zákonným spôsobom a správne uvedený údaj o termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru ani o výške, počte, termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a nie je v nej správne uvedený ani údaj o priemernej hodnote ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver.

30. Medzi nevyhnutné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorých nedodržanie má za následok jeho bezúročnosť a bezpoplatkovosť patrí v zmysle už citovaného § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ aj uvedenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Podľa uvedeného zákonného ustanovenia teda v zmluve musí byť uvedený údaj o termínoch splátok. V predmetnej úverovej zmluve to však absentuje, nakoľko zmluva absolútne nikde neobsahuje údaj o termínoch splatnosti splátok.

31. Ako už bolo uvedené, samotná absencia náležitostí podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) znamená, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Uvedené údaje pritom v žiadnom prípade nemôžu nahradiť malým písmom písané, rozsiahle, individuálne nevyjednané všeobecné obchodné podmienky k zmluve či iná osobitná listina. Ak totiž zákon o spotrebiteľských úveroch ako podstatnú náležitosť zmluvy predpisuje výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (§ 9 ods. 2 písm. k/) a s ich neuvedením spojil tak závažný dôsledok, akým je bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru (§ 11 ods. 1 písm. a/) tak je zrejmé, že tieto museli byť jasným, určitým a zrozumiteľným spôsobom uvedené priamo v takejto zmluve a nemohli byť nahradené odkazmi na všeobecné či iné podmienky, alebo osobitnú listinu, i keď ani žiadna taká súdu predložená nebola. Keďže tieto náležitosti musia byť uvedené priamo v zmluve, pre ktorú zákon predpisuje písomnú formu, ich neuvedenie v nej nemôže zhojiť to, že strany termíny splatnosti splátok dohodnú ústne, či osobitne, alebo že veriteľ napr. zašle dlžníkovi poštové poukážky s uvedením ich splatnosti, keďže ide o náležitosť, ktorá zo zákona musí byť zapravená priamo v písomnej zmluve.

32. V zmluve vôbec nie je uvedený dátum prvej splátky ani poslednej splátky ani termín splatnosti jednotlivých splátok. Vo všeobecných obchodných podmienkach, ktoré sú podľa textu zmluvy jej neoddeliteľnou súčasťou v čl. 6 bod 6.1 je uvedené, že klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutú pôžičku a to v pravidelných mesačných splátkach v sume a termínoch určených splátkovým kalendárom, ktorý je neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, inak v sume a termínoch uvedených v zmluve. V bode 6.2 je uvedené, že pokiaľ nie je v splátkovom kalendári a/alebo zmluve stanovené inak, sú splátky splatné do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci a v bode 6.4 je uvedené, že prvá splátka je splatná nasledujúci mesiac po uzatvorení zmluvy a/alebo doručení služby, pokiaľ nie je dohodnuté inak. Priamo v Zmluve teda neboli presne určené termíny splátok. Žalobca v podaní zo dňa 26. 9. 2017 uviedol, že splatnosť splátok bola k 20. dňu v mesiaci podľa čl. 6 bod 6.1, 6.2 a 6.4 Všeobecných obchodných podmienok. Nič také ale v zmluve uvedené nie je, a ani z textu všeobecných obchodných podmienok nie je možné zistiť presný termín splátok (je uvedené do 20. dňa v mesiaci, takže z tohto textu vyplýva, že to mohlo byť kedykoľvek od 1. do 20. dňa v mesiaci). Z takto uvedeného znenia nie je možné presne zistiť termín splátok ani deň poslednej splátky. Navyše v danom prípade dohodnutá mala byť akcia 100 dní neplatíte, pričom nie je zrejmé, kedy malo byť uvedené 100-dňové obdobie neplatenia, preto bolo veľmi dôležité presne a zrozumiteľne v zmluve uviesť dátum prvej splátky a deň splatnosti splátok. Z týchto dôvodov má súd za to, že zmluva neobsahuje ani presný údaj o termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, nakoľko údaj 5/2017, ktorý je tam uvedený, nie je zrozumiteľným a určitým termínom konečnej splatnosti. Čo sa týka termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. f) zákona), niet pochýb o tom, že ten musí byť určený presne, jasne, určito a zrozumiteľne. V tu posudzovanej zmluve ale absentuje údaj o termíne konečnej splatnosti, lebo tam nie je dátum, termín konečnej splatnosti. Nestačí len dedukcia z toho, že to má byť 50 splátok a 50 mesiacov. Spotrebiteľ má byť jasne a zrozumiteľne informovaný o konkrétnom termíne, dátume konečnej splatnosti, ktorý musí byť v zmluve výslovne uvedený bez ohľadu na to, že je možné ho vyvodiť z počtu splátok. Ak by za postačujúcu bola považovaná možnosť jednoduchého výpočtu termínu konečnej splatnosti, v takom prípade by v zmluve vždy stačilo uviesť náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona, t.j. výšku, počet a termíny splátok a zákonodarca by do zákona vôbec nemusel zakomponovať ust. § 9 ods. 2 písm. f), nakoľko toto by potom úplne stratilo zmysel, lebo z výšky, počtu a termínov splatnosti splátok by sa termín konečnej splatnosti dal vypočítať vždy. Zákon o spotrebiteľských úveroch ale napriek tomu osobitne, jasne a jednoznačne hovorí o jednej z náležitostí zmluvy - termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Teda musí to byť konkrétny termín. Takýto údaj ale v zmluve absentuje, navyše keďže chýba aj údaj o splatnosti jednotlivých splátok a termíne prvej splátky, aj jeho odvodený výpočet je nemožný. Poskytnutý úver súd preto posudzoval ako úver poskytnutý bez úroku a bez poplatku.

33. Údaje o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a o termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru predstavujú jednu z náležitostí zmlúv o spotrebiteľskom úvere v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. f) a k) ZoSÚ v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy. Je preto potrebné, aby tieto údaje boli obsiahnuté priamo v texte zmluvy o poskytnutí úveru. Nie je možné pripustiť, aby takáto podstatná náležitosť, s neuvedením ktorej sa zákonom zabezpečila dlžníkovi zvýšená ochrana v tom, že v prípade jej neuvedenia v zmluve spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, uvádzala iba vo všeobecných podmienkach. V tomto smere teda súd zastáva názor (vyslovený už aj inými súdmi, viď napr. rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/208/2012 zo dňa 18. 10. 2012), že pokiaľ tieto údaje neboli obsiahnuté ako náležitosť zmluvy priamo v texte zmluvy o úvere je potrebné spotrebiteľovi poskytnúť zvýšenú ochranu v tom, že sa takýto úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Časť obsahu zmluvy sa síce môže určiť i odkazom na všeobecné obchodné podmienky, prípadne na iné obchodné podmienky, je však potrebné uviesť, že podstatné náležitosti zmluvy predpísané zákonom musia byť zapravené priamo v texte zmluvy. Menej podstatné náležitosti - vedľajšie dojednania môžu byť uvedené i vo všeobecných podmienkach, resp. obchodných podmienkach tvoriacich súčasť zmluvy. Údaj o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a o termíne konečnej splatnosti však nie je možné považovať za vedľajšie, menej podstatné dojednanie, ale za údaj, uvedenie ktorého sa vyžaduje priamo zo zákona. Je preto potrebné takýto údaj uviesť priamo v texte zmluvy, aby bola zabezpečená istota, že druhý účastník zmluvy sa s týmto údajom má možnosť riadne oboznámiť a je mu dané na zváženie, či i pri takejto miere nákladov spotrebiteľského úveru je ochotný do zmluvného vzťahu s veriteľom poskytujúcim úver vstúpiť. Ide totiž o jeden z ukazovateľov výhodnosti úveru. Ak tomu tak v danom prípade nebolo, súd vychádzal z predpokladu, že tieto údaje neboli v zmluve o poskytnutí úveru, uzatvorenej so žalovanou riadne uvedené a považoval takýto úver za bezúročný a bez poplatkov. Súd pre úplnosť uvádza, že správnosť uvedeného výkladu a názoru potvrdil neskôr v podstate aj samotný zákonodarca tým, že podľa v súčasnosti účinného § 9 ods.

9 zákona o spotrebiteľských úveroch od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok, poplatky alebo akékoľvek iné plnenie, ktoré nie sú ustanovené zákonom alebo uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere čo v dôvodovej správe k tejto zmene (k zákonu č. 106/2014 Z.z.) odôvodnil tým, že v súlade s lepšou ochranou práv spotrebiteľa sa zavádza pôvodná právna úprava spotrebiteľských úverov, podľa ktorej úrok, poplatky alebo akékoľvek iné plnenie musia byť uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere a v žiadnom prípade nie v jej prílohách. V tejto súvislosti bolo v dôvodovej správe poukázané aj na nález Ústavného súdu ČR sp. zn. I. ÚS 3512/11 z 11. 11. 2013, ktorým ústavný súd potvrdil, že náležitosti spotrebiteľských zmlúv týkajúce sa úrokov, poplatkov a iných vedľajších dojednaní týkajúcich sa ceny nemôžu byť súčasťou všeobecných obchodných podmienok, ale musia byť priamo súčasťou spotrebiteľskej zmluvy (listiny, na ktorej spotrebiteľ pripája teda svoj podpis).

34. Čo sa týka priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnej k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere (údaj predpísaný v § 9 ods. 2 písm. y/ zákona), v zmluve je ako priemerná hodnota RPMN uvedená hodnota 46,35 %. Vychádzajúc z údajov zverejnených na webovom sídle Ministerstva financií Slovenskej republiky (viď § 21 ods. 2 ZoSÚ) však súd je toho názoru, že údaj o priemernej hodnote RPMN uvedený veriteľom v zmluve je nesprávny a zavádzajúci. Zo súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 3. štvrtrok 2012, zverejnených dňa 30. 10. 2012 z ktorých tu treba vychádzať vzhľadom k tomu, že zmluva bola uzavretá 26. 11. 2012 vyplýva, že veriteľ v zmluve uviedol priemernú hodnotu RPMN platnú pre tzv. „ostatné spotrebiteľské úvery neuvedené v r. 1 až 5 vo výške do 1500 eur vrátane so zmluvnou splatnosťou od 1 do 5 rokov“. Podľa názoru súdu však vzhľadom na obsah úverovej zmluvy a povahu úveru správne mal byť v zmluve uvedený údaj platný pre spotrebiteľské úvery so zabezpečením vo výške do 1.500,- eur vrátane so zmluvnou splatnosťou od 1 do 5 rokov, čo znamená že ako priemerná hodnota RPMN mal byť v zmluve uvedený údaj 31,10 %, teda podstatne nižší údaj ako uviedol veriteľ (46,35 %). V danom prípade sa jednalo o spotrebiteľský úver so zabezpečením, keďže súčasťou formulára zmluvy bolo ustanovenie, že cit.: „Svojim podpisom prejavujem súhlas s tým, že v prípade, ak si nesplním svoj záväzok splácať pôžičku v stanovených termínoch splátok, resp. v stanovenej lehote splatnosti pôžičky podľa tejto zmluvy, aby spoločnosť bola oprávnená požadovať od môjho zamestnávateľa vykonávať zrážky zo mzdy a iných príjmov až do doby úplného splatenia zabezpečovanej pohľadávky spoločnosti voči mne...Pre účely uplatnenia výkonu zrážok zo mzdy a z iných príjmov je táto zmluva súčasne aj dohodou o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov podľa § 551 Občianskeho zákonníka.“ Preto súd má za to, že ak je v úverovej zmluve uvedený ako údaj o priemernej hodnote RPMN taký údaj, ktorý je nesprávny, pre spotrebiteľa zavádzajúci, keďže prezentuje podstatne vyššiu priemernú hodnotu RPMN ako pre daný typ úveru v skutočnosti platila a teda môže skresliť predstavu o výhodnosti úveru, potom aj uvedenie takéhoto nesprávneho údaja v neprospech spotrebiteľa spôsobuje v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) v spojení s § 9 ods. 2 písm. y) ZoSÚ bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru.

35. Vzhľadom na uvedené súd v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. považuje úver za bezúročný a bez poplatkov, keďže veriteľom použité vyjadrenie náležitosti zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. f/, k/ a y) zákona v zmluve nezodpovedá požiadavke tohto zákonného ustanovenia. S poukazom na Rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 9. 11. 2016 vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s. c/a A. súd uvádza, že v prípade vyššie popísaných nedostatkov v zmluve o spotrebiteľskom úvere uzavretej so žalovanou ide o vážne nedostatky ktoré mohli ovplyvniť rozhodnutie spotrebiteľa o uzavretí zmluvy a predstavu o výške a trvaní záväzku. Súdny dvor v uvedenom rozhodnutí pritom vyslovil, že Článok 23 smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil, že v prípade, ak zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 tejto smernice, táto zmluva sa bude považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuvedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Takisto vyslovil, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok. V tu súdenom spore ale ako už bolo uvedené, podmienky tejto zmluvy neumožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok, nakoľko nie je v nej uvedený ani dátum prvej splátky, ani poslednej splátky ani jasným, určitým a zrozumiteľným spôsobom vyjadrený deň v mesiaci kedy majú byť splátky splatné, pričom v spojení s ďalšími vytýkanými nedostatkami zmluvy ide v súhrne o nedostatky, ktoré bezosporu mohli ovplyvniť rozhodnutie spotrebiteľa o uzavretí zmluvy a predstavu o výške a trvaní záväzku.

36. Keďže súd z už uvedených dôvodov zmluvu o úvere, z ktorej si žalobca uplatnil žalovaný nárok, považuje podľa § 11 ods.1 písm.a) ZoSÚ za bezúročnú a bez poplatkov, veriteľovi vzniklo právo iba na úhradu úverovej istiny, t.j. tej sumy, ktorú v prospech žalovanej reálne poskytol. Žalobca predloženou zmluvou a predloženým prehľadom splátok a úhrad preukázal, že žalovanej bola reálne poskytnutá suma 1.410,73 eur. V priebehu konania neboli zistené žiadne skutočnosti spochybňujúce tvrdenia žalobcu, že na nároky z úverovej zmluvy žalovaná doposiaľ uhradila len sumu 121,65 eur, ako to vyplýva aj z prehľadu splátok a úhrad. Súd preto mal za preukázaný vznik nároku veriteľa na úhradu úverovej istiny vo výške 1.289,08 eur.

37. Žalobca predloženým oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 21. 3. 2017 spolu s poštovým podacím hárkom zo dňa 21. 3. 2017 preukázal, že postupca Consumer Finance Holding, a.s. oznámil žalovanej, že pohľadávka voči žalovanej z predmetnej úverovej zmluvy bola spolu s príslušenstvom odplatne postúpená na žalobcu. Vzhľadom na uvedené preto súd mal za preukázanú aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu na uplatnenie pohľadávky rovnajúcej sa výške nevrátenej úverovej istiny. Keďže nebolo ničím spochybnené tvrdenie žalobcu, že žalovaná sumu 1.289,08 eur do dňa podania žaloby ani do dňa vyhlásenia rozsudku mu neuhradila, čo nespochybnila ani samotná žalovaná, hoci žaloba s prílohami jej bola riadne doručená a bola vyzvaná sa k nej vyjadriť, teda ak by chcela spochybníť základ či výšku voči nej uplatneného nároku, mala dostatočný priestor tak urobiť, súd žalobe v časti nároku na zaplatenie sumy 1.289,08 eur vyhovel a uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi túto dlžnú sumu tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

38. Žalobca v žalobe po jej čiastočnom späťvzati uplatnil aj nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 8,25 % ročne zo sumy 1.289,08 eur od 20. 2. 2014 do zaplatenia.

39. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškani.

40. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

41. Vykonávacím predpisom ustanovujúcim výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania je Nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

42. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1. 1. 2009 do 31. 1. 2013 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Táto výška úrokov z omeškania platí aj za dobu omeškania po 31. januári 2013 ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013 (viď § 10c tohto nariadenia v znení účinnom od 1. 2. 2013). V danom prípade záväzkový vzťah strán vznikol pred 1. 2. 2013 (keďže zmluva bola uzavretá 26. 11. 2012), preto výška úrokov z omeškania na ktoré žalobcovi vzniklo právo je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, ktorá tu bola vo výške 0,05 % (ku dňu 1. 2. 2016, ktorý súd ustálil ako prvý deň omeškania žalovanej).

43. Žalobca, vychádzajúc z tvrdení v žalobe určil začiatok omeškania žalovanej od ktorého požadoval úrok z omeškania na deň 20. 2. 2014 na základe toho, že v dôsledku omeškania s úhradou jej záväzkov úver dňa 19. 2. 2014 po predchádzajúcom upozornení zosplátnil.

44. Súd však tvrdenie žalobcu o vzniku povinnosti žalovanej celú sumu úveru zaplatiť najneskôr dňa 19. 2. 2014 s následným vznikom omeškania žalovanej dňa 20. 2. 2014 v dôsledku nesplnenia tejto povinnosti považuje za nepreukázané.

45. Ako už bolo uvedené, v súdnej veci sa jednalo o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa v zmysle tejto zmluvy malo uskutočniť v splátkach, preto ak veriteľ chcel žiadať zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, bol povinný postupovať podľa ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka

účinného v tom čase. Podľa tohto zákonného ustanovenia ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 <<https://www.slovlex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20120301>>najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Súd musí skonštatovať, že žalobca nepreukázal dodržanie týchto podmienok, ktoré v zmysle predmetného ustanovenia zákona bolo treba splniť, aby bolo možné žiadať predčasné splatenie úveru. Predovšetkým nebolo preukázané ani splnenie základnej podmienky pre takýto postup, a to existencia platnej dohody o práve veriteľa žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, tak ako ju vyžaduje § 565 Občianskeho zákonníka na ktorý jeho ust. § 53 ods. 9 v tejto súvislosti odkazuje. V zmluve ani vo všeobecných obchodných podmienkach sa takáto dohoda nenachádza. V článku 12 Všeobecných obchodných podmienok označenom ako „Skončenie zmluvy“ je len uvedené, že klient ako aj spoločnosť sú oprávnení zmluvu kedykoľvek vypovedať bez uvedenia dôvodu, avšak toto ustanovenie priamo odporuje § 14 zákona o spotrebiteľských úveroch, ktoré právo vypovedať zmluvu o spotrebiteľskom úvere spája len so zmluvou o spotrebiteľskom úvere na dobu neurčitú, čo nebol tento prípad. Ani samotná „Výzva pred vyhlásením splatnosti úveru“ neuvádza na základe ktorého konkrétneho zmluvného dojednania má byť žiadané predčasné zaplatenie celého úveru, navyše nebol žalobcom predložený súdu žiaden dôkaz o doručení, či doručovaní tejto výzvy žalovanej a kedy sa tak malo stať. Avšak ako už bolo uvedené, v žalobcom predloženej zmluve ani vo Všeobecných obchodných podmienkach sa nenachádza dojednanie, že veriteľ môže žiadať splatenie celého úveru pre omeškание so zaplatením niektorej splátky. Nebolo tiež preukázané, žeby veriteľ skutočne a účinne upozornil spotrebiteľa (žalovanú) v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Žalobca ani nepredložil žiaden dôkaz, ktorým by bolo preukázané, žeby právny predchodca žalobcu oznámil žalovanej, že vyhlásil predčasnú splatnosť úveru a vyzval ju k úhrade zosplatennej sumy úveru. Uvedené bolo potrebné preto, lebo bez takéhoto oznámenia o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru a výzvy k úhrade zostatku úveru by žalovaná nemohla o ňom vedieť a poznať výšku veriteľom vyčísleného celého zostatku úveru ktorý sa od nej žiada, preto sa s jeho plnením nemohla dostať ani do omeškania. Do doručenia jej takého oznámenia, ktoré preukázané nebolo by totiž mohla poznať nanajvyš výšku jednotlivých omeškaných splátok úveru.

46. Žalobca nežiadal úrok z omeškania z jednotlivých splátok odo dňa nasledujúceho po dni ich splatnosti, ktorý ako bolo uvedené v zmluve ani nie je uvedený, ale žiadal úrok z omeškania až odo dňa nasledujúceho po dni keď v zmysle jeho názoru vznikla žalovanej povinnosť zaplatiť celú dlžnú sumu jednorázovo. Vzhľadom k tomu, že úver súd považuje za bezúročný a bez poplatkov, žalovaná mala na tento úver zaplatiť veriteľovi Consumer Finance Holding, a.s. len sumu poskytnutej istiny vo výške 1.410,73 eur. Keďže nepochybne šlo o úver, ktorý sa mal splácať v mesačných splátkach a výška mesačnej splátky na rozdiel od splatnosti splátok a konečnej splatnosti bola jednoznačne a zrozumiteľne v zmluve dohodnutá v sume 40,55 eur, potom žalovaná úver (len vo výške reálne jej poskytnutej úverovej istiny) mala v skutočnosti splatiť v 35 splátkach (1.410,73 eur : 40,55 eur), a teda poslednú splátku by hradila po 35 mesiacoch v mesiaci január 2016. Keďže v zmluve chýba údaj o dni splatnosti splátok v mesiaci, treba mať za to, že najneskôr by mala poslednú takúto splátku zaplatiť v posledný deň mesiaca január 2016. Keďže sa tak nestalo, od 1. 2. 2016 je preukázateľne v omeškani so zaplatením nevráteného zostatku úverovej istiny. Keďže veriteľovi, ako už bolo povedané nevznikol v danom prípade nárok na úroky a poplatky, v zmluve chýba údaj o termínoch splatnosti jednotlivých splátok a boli zo strany žalovanej vykonané čiastočné úhrady, ktoré boli pre bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru zle započítavané, nie je možné úrok z omeškania priznať od splatnosti jednotlivých splátok, čo žalobca ani nežiadal. Sadzbou úroku z omeškania určenou podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka je tu sadzba 8,05 % ročne (ku dňu 1. 2. 2016) a nie sadzba 8,25 % ktorú žalobca žiadal. Preto vzhľadom na skutočnosť, že žalovaná odo dňa 1. 2. 2016 preukázateľne bola v omeškani so zaplatením nevrátenej úverovej istiny vo výške 1.289,08 eur a jej omeškание trvá, uložil jej súd spolu so sumou 1.289,08 eur zaplatiť žalobcovi aj úrok z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 1.289,08 eur od 1. 2. 2016 do zaplatenia. V časti úroku z omeškania požadovaného za čas pred 1. 2. 2016 a nad sadzbu 8,05 % ročne súd žalobu z dôvodov už uvedených zamietol.

47. Súd žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi dlžnú sumu v lehote stanovenej v § 232 ods. 3 veta prvá CSP, t.j. v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku, keďže na určenie dlhšej lehoty na zaplatenie, či na povolenie splácať ju v splátkach nebol podaný návrh a nebol by na to ani zákonný dôvod, a to najmä vzhľadom na dĺžku omeškania žalovanej (podľa prehľadu splátok a úhrad poslednú

úhradu realizovala ešte dňa 28. 5. 2013, odvtedy neplatila nič, pričom celkovo uhradila len 3 splátky) pre ktorú by povolenie ďalšieho odkladu úhrady dlžnej sumy zjavne odporovalo zásade spravodlivej a účinnej ochrany práv v zmysle článku 2 ods. 1 CSP. Uvedené však žalovanej nebráni, aby sa v prípade, že by prisúdenú sumu chcela splácať v splátkach, obrátila s takouto žiadosťou priamo na žalobcu.

48. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP a náhradu trov konania pomerne rozdelil podľa pomeru úspechu strán vo veci. Vo vzťahu k pôvodne uplatnenému nároku výsledok konania je taký, že žalobe bolo sčasti vyhovené, sčasti bola zamietnutá, sčasti konanie bolo zastavené, a to nie pre správanie žalovanej po podaní žaloby, ale procesným zavinením žalobcu (§ 256 ods. 1 CSP ) čo je treba prirátavať k jeho neúspechu. Teda tak žalobca ako i žalovaná boli v časti úspešní, v časti neúspešní.

49. Žalovaná istina s príslušenstvom činí 2.027,26 eur (1.562,50 eur ako v žalobe vyčíslená istina + 464,76 eur ako vypočítaný 8,25 % ročný úrok z omeškania zo sumy 1.562,50 eur od 20. 2. 2014).

50. Prisúdená istina s príslušenstvom činí 1.461,08 eur (1.289,08 eur ako prisúdená istina + 172,- eur ako vypočítaný 8,05 % ročný úrok z omeškania zo sumy 1.289,08 eur od 1. 2. 2016).

51. Žalobca tak bol vo veci úspešný v rozsahu 72,07 %, žalovaná bola vo veci úspešná v rozsahu 27,93 %.

52. Po odpočítaní úspechu žalovanej v rozsahu 27,93 % od úspechu žalobcu v rozsahu 72,07 % vznikol vo veci úspešnejšiemu žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 44,14 %.

53. Postupujúc podľa § 255 ods. 2 CSP preto súd náhradu trov konania pomerne rozdelil podľa pomeru úspechu strán vo veci a o nároku na náhradu trov konania v súlade s ust. § 262 ods. 1 CSP v štvrtom výroku rozsudku rozhodol tak, že žalobca má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 44,14 %.

54. O konkrétnej výške náhrady trov konania v súlade s ust. § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

55. Žalobca za podanú žalobu zaplatil súdny poplatok vo výške 93,50 eur zodpovedajúci základu 1.562,50 eur, teda pôvodne žalovanej istine. Pred prvým pojednávaním žalobca písomným podaním zo dňa 26. 9. 2017 súdu oznámil, že v časti o zaplatenie istiny spolu vo výške 273,42 eur berie svoju žalobu späť, čím mu vznikol nárok na vrátenie časti súdneho poplatku zaplateného za žalobu, a tak súd v poslednom výroku rozsudku rozhodol o vrátení časti tohto poplatku

56. Podľa § 7 ods. 7 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov ak sa po podaní návrhu obmedzí predmet poplatkového úkonu pred prvým pojednávaním, vráti sa zodpovedajúca časť poplatku.

57. Podľa § 11 ods. 3 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov poplatok splatný podaním návrhu na začatie konania, podaním odvolania alebo dovolania sa vráti, ak sa konanie zastavilo, ak sa podanie vrátane odvolania a dovolania odmietlo alebo ak sa návrh, odvolanie alebo dovolanie vzali späť pred prvým pojednávaním bez ohľadu na to, či bol vydaný platobný rozkaz alebo rozkaz na plnenie.

58. Keďže žaloba bola žalobcom v časti o zaplatenie istiny 273,42 eur s príslušenstvom vzatá späť pred prvým pojednávaním, pričom sume predmetu konania, ktorá ostala čiastočným späťvzatím žaloby nedotknutá (1.289,08 eur s prísl.) zodpovedá súdny poplatok 77,- eur, v zmysle citovaných zákonných ustanovení sa žalobcovi vracia pomerná časť ním zaplateného súdneho poplatku za žalobu prevyšujúca sumu 77,- eur, čo po krátení o 6,70 eur v zmysle § 11 ods. 4 zákona o súdnych poplatkoch činí k vráteniu časť súdneho poplatku vo výške 9,80 eur.

59. V zmysle ust. § 11 ods. 6 citovaného zákona poplatok bude žalobcovi po právoplatnosti tohto uznesenia vrátený prostredníctvom príslušného prevádzkovateľa systému E-KOLOK, ktorým je Slovenská pošta, a.s.

## **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho doručenia na Okresný súd Kežmarok.

V odvolaní sa má uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, ďalej sa má uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.